

LIBRIS | We know
ERIN HUNTER books

PISICILE RĂZBOINICE

VIZIUNEA DIN UMBRE

Tunete și Umbre

Cartea a XXXII-a

Traducere din limba engleză de
Ana-Maria Ciofleac

Galaxia Copiilor

The logo for Galaxia Copiilor features a cluster of stars of varying sizes and orientations, with a larger, more prominent star at the top center. The text "Galaxia Copiilor" is written in a stylized, italicized font, with "Galaxia" on the left and "Copiilor" on the right, partially overlapping the star cluster.

CAPITOLUL 1

Labă de Arin a zăbovit cu privirea asupra rugilor de mur care se legănau la intrarea în vizuina pisicilor-vraci. Probabil că afară, în văiugă, frunzele erau răvășite de vânt. Sosise atât de devreme anotimpul rece! Cu nici o lună în urmă, ucenicul se întorcea din misiune, călătorind sub cerul azuriu, senin.

— Labă de Arin!

Mieunatul tăios al lui Pană de Gaiță i-a întrerupt șirul gândurilor. Și-a îndreptat din nou atenția spre ierburile îngrămădite în fața lui.

— Parcă trebuia să separi coada-șoricelului de podbal! i-a spus motanul, fixându-l cu ochii albaștri orbi.

— Îmi pare rău, a mormăit Labă de Arin.

Nimic din ce făcea el nu părea să-l mulțumească pe mentor. A început să desprindă în grabă frunzele de podbal, late și moi, de cele sfărâmicioase, de coada-șoricelului.

Lângă el, Iaz de Frunză și-a băgat laba și mai adânc în crăpătura din fundul vizuinii, scoțând la iveală încă un mănunchi de frunze.

Cred că astea sunt ultimele. După ce le sortăm, putem hotărî ce ierburi trebuie să mai adunăm înainte să se lase frigul.

— O să ne trebuiască niște cătușnică, a mieunat Pană de Gaiță. Dacă am fi adunat mai multă anul trecut, poate că nu l-am fi pierdut pe Picior de Păianjen.

În partea cealaltă a vizuinii, Lumină de Măceș s-a ridicat pe labele din față în culcuș.

— Pot să vă ajut și eu la sortat!

— Mulțumesc, i-a spus Pană de Gaiță fără să se întoarcă spre ea. Dar sunt deja destule pisici aici!

A zvâcnit din urechi, nervos, și a adăugat:

— Și pisoi.

Simțindu-se vinovat, Labă de Arin a aruncat o privire spre Pui de Ramură. Pisicuța se juca de zor cu o frunză, chiar la ieșirea din vizuină. Se ridica pe picioarele din spate, întinzându-se să lovească frunza și s-o arunce cât mai sus în aer, apoi se ghemuia, ferindu-se și prinzând-o pe spinare în timp ce aceasta plutea ușor în jos. Când frunza ateriza pe umerii ei, micuța miorlăia de încântare.

— A trebuit s-o iau cu mine! le-a explicat Labă de Arin mentorilor. N-avea cu cine să se joace.

— Păi, să se joace cu puii lui Inimă de Crin! i-a răspuns Pană de Gaiță, aprig. Împart același culcuș, nu?

Iaz de Frunză a împins grămada de cimbru la o parte.

— Pisoii lui Inimă de Crin au aproape cinci luni, i-a amintit ea cu blândețe motanului-vraci. Hârjoneala lor e mult prea energică pentru Pui de Ramură.

Și nici nu le surâde ideea să se țină o pisicuță după ei toată ziua.

Labă de Arin îi era recunoscător lui Inimă de Crin că acceptase s-o crească pe Pui de Ramură alături de micuții ei, Pui de Frunză, Pui de Ciocârlie și Pui de Miere, dar tare și-ar fi dorit ca pisoi mari să aibă mai multă răbdare cu surioara lor adoptivă. Pe de altă parte, era conștient că ei aveau să-și primească în curând numele de ucenici; îi interesa mai mult joaca de-a vânătoarea și de-a luptele, decât jocurile copilărești ale lui Pui de Ramură.

Ce bine ar fi fost dacă sora ei, Pui de Viorea, ar fi putut rămâne cu ea în Clanul Tunetului! Labă de Arin și-a amintit, aproape dezgustat, cu câtă asprime fusese luată pe sus de pisicile din Clanul Umbrelor de la Adunare. Nu le pășase că despărteau două surori orfane. Tot ce conta pentru războinicii din clanul rival era că Labă de Ac — o ucenică din Clanul Umbrelor — ajutase la găsirea acestora. Și fiindcă era posibil ca pisicutele să facă parte dintr-o profecie trimisă de Clanul Stelelor, Stea de Scoruș ținuse neapărat să revendice una dintre ele.

Labă de Arin a început să fiarbă iarăși de furie. *A fost profetia mea! Eu am condus misiunea care ne-a dus la ele.*

Însă nu acesta era motivul pentru care regreta atât de mult pierderea lui Pui de Viorea. Chiar îi părea rău pentru Pui de Ramură. Și pentru Pui de Viorea. Oare cei din Clanul Umbrelor aveau grijă de ea? Avea și ea o mamă adoptivă, la fel de blândă ca Inimă de Crin? S-a înduioșat amintindu-și propria copilărie alături de sora lui, Labă de Scânteie, și de mama lor, Zbor de Veveriță. *Cum m-aș fi simțit, dacă aș fi fost despărțit de ele?*

Pui de Ramură a aruncat iarăși frunza în sus, iar apoi a sărit, șfichiuind din codița ei scurtă și pufoasă pentru a-și

păstra echilibrul când se răsucea în aer. Îndemânică, a prins repede frunza între lăbuțele din față.

— E tare agilă, a rostit Iaz de Frunză, care o privea bucuroasă.

— Ar trebui să se joace afară! a pufnit Pană de Gaiță. Vizuina pisicilor-vraci nu e loc de joacă pentru pisoi.

— S-ar putea juca cu Lumină de Măceș, a sugerat Labă de Arin.

Pentru că avea picioarele din spate paralizate, era important ca Lumină de Măceș să-și mențină labele din față active și puternice, iar plămâni curățati. Ar fi fost un bun exercițiu fizic să alerge după o frunză împreună cu Pui de Ramură.

Pană de Gaiță s-a încruntat, dar a răspuns Iaz de Frunză, înainte ca el să se poată opune:

— Ce idee grozavă, Labă de Arin!

Apoi s-a întors spre Pui de Ramură:

— Ți-ar plăcea să te joci cu Lumină de Măceș?

Pui de Ramură a privit-o pe Iaz de Frunză cu ochii scânteind de încântare.

— Am voie?

— Bineînțeles! a tors Lumină de Măceș. Te poți juca cu mine oricând vrei tu.

Pană de Gaiță a pufnit și a început să descâlcească grămada de cimbru.

— Asta înseamnă că va petrece și mai mult timp aici?

— Nu fi atât de morocănos! l-a dojenit Iaz de Frunză. Nu face niciun rău micuța!

— Mda, sigur, nu mă împiedic de ea decât de trei sau patru ori pe zi! a bombănit Pană de Gaiță.

Pe Labă de Arin îl furnica blana de iritare. Era ca și când mentorului îi făcea plăcere să fie cea mai morocănoasă pisică din tot clanul. Măcar Pui de Ramură nu părea să-l fi auzit: traversa fericită vizuina, grăbită să ajungă la Lumină de Măceș cu frunza ei preferată.

— Vezi că mai ai treabă de făcut! s-a răstit Pană de Gaiță, zvâcnind din urechi de nervi.

Nu era prima oară când Labă de Arin se întreba dacă nu cumva motanul-vraci îi citea gândurile. Simțindu-se vinovat, și-a îndreptat din nou atenția asupra frunzelor de coada-șoricelului și de podbal.

Rugii de mure de la intrare au foșnit, distrăgându-i iarăși atenția. Dungă Cenușie și-a vârât capul înăuntru, uitându-se spre motanul-vraci.

— Pană de Gaiță, te cheamă Stea de Mărăcine! Vino cu Iaz de Frunză și cu Labă de Arin!

Ucenicului a început să-i bată inima mai iute. *De ce?*

Se aștepta ca Pană de Gaiță să spună ceva, dar a continuat tot Dungă Cenușie:

— Pot să iau niște tăăneasă, să duc în vizuina bătrânilor?

Motanul cu blana fumurie a aruncat o privire plină de speranță spre grămezile de plante.

Iaz de Frunză și-a înclinat capul într-o parte, privind-l cu atenție.

— Te dor iar încheieturile?

— Nu pe mine! a pufnit Dungă Cenușie. Pe Millie.

— Să vin s-o consult? a întrebat Iaz de Frunză, care începuse deja să ruleze un morman de frunze.

— Nu e nevoie. Doar dacă știi vreun leac pentru bătrânețe, i-a răspuns Dungă Cenușie, pășind în vizuină. În plus, nu cred c-ar trebui să-l lăsați pe Stea de Mărăcine să aștepte. E și Stea de Scoruș cu el.

Pană de Gaiță a ciulit urechile.

— De ce n-ai zis așa?!

— Tocmai v-am zis.

În timp ce Dungă Cenușie apuca tătăneasa în bot, Pană de Gaiță a trecut grăbit pe lângă el, îndreptându-se spre ieșire.

Labă de Arin i-a aruncat o privire lui Pui de Ramură. Oare pățise ceva Pui de Viorea? Din cauza asta venise liderul Clanului Umbrelor?

— Tu stai aici cu Lumină de Măceș, bine?

Pisicuța a încuviințat.

Lui Labă de Arin îi bătea inima nebunește. Și-a croit drum printre crengi în urma lui Pană de Gaiță, lumina puternică a soarelui făcându-l să mijească ochii.

În fața vizuinii puilor, Inimă de Crin ședea întinsă lângă Margareta, încercând să se încălzească în razele slabe ale soarelui. Aerul era rece, dar peretele de stâncă proteja tabăra de vântul care agita ramurile de deasupra văiugii. Pui de Frunză, Pui de Ciocârlie și Pui de Miere adulmecau pe lângă fagul prăbușit, vârându-și nasurile în găurile din peretii împlețiți ai vizuinii ucenicilor.

— E atât de mult loc înăuntru! a exclamat Pui de Frunză.

— Eu vreau un culcuș chiar în mijloc! a mieunat și Pui de Ciocârlie.

— Sunt deja acolo culcușurile lui Labă de Scânteie și Labă de Arin, a oftat Pui de Miere. Le văd.

Mieunatul lui Iaz de Frunză i-a distras atenția lui Labă de Arin de la sporovăiala pisoilor.

— Sper că se întorc curând patrulele, a mieunat pisica. Grămada de vânat proaspăt e epuizată.

Labă de Arin a privit peticul gol de pământ. Inimă Luminoasă, Aripă Albă și Coadă de Nor se plimbau de colo-colo pe lângă el. Oare patrula lor nu adusese pradă? Poate se întâlniseră cu Stea de Scoruş înainte să apuce să vâneze. Îl priveau cu ochii îngustați pe motanul roșcat, vânjos care stătea pe Piatra Înaltă alături de Stea de Mărăcine.

Pană de Gaiță era deja lângă el, cu blana zburlită pe spinare. Labă de Arin a urmat-o pe Iaz de Frunză, urcând povârnișul plin de pietre, apoi s-a oprit.

Stea de Mărăcine avea o expresie gravă pe chip.

— Nouraș e pe moarte, a rostit liderul, plecându-și capul în fața lui Iaz de Frunză.

Cele două pisici-vraci se cunoșteau de mult timp. Lui Iaz de Frunză i s-a întunecat privirea.

— Suferă?

— Este Blană de Zori lângă el în permanență, i-a spus Stea de Scoruş. Îi dă semințe de mac pentru a-i alina durerea, dar nu știe ce altceva să mai facă.

Iaz de Frunză a izbit din coadă.

— Era bine să fi desemnat un ucenic-vraci cu multe luni în urmă! Nouraș ar fi avut pe cineva care să-l îngrijească așa cum se cuvine.

— Iar Clanul Umbrelor n-ar mai fi rămas fără pisică-vraci, a mârâit Pană de Gaiță.

Stea de Scoruş s-a zbârlit.

— N-am venit aici ca să mi se țină morală!

Stea de Mărăcine a făcut un pas înainte.

— A venit să ne ceară ajutorul, Pană de Gaiță! I-a avertizat pe vraci.

Labă de Arin își privea tatăl, impresionat de autoritatea și de înțelepciunea lui. Stea de Mărăcine înțelesese, cu siguranță, că n-ar fi ajutat la nimic să pună fiere de șoarece pe rana Clanului Umbrelor. Trebuia să aleagă o abordare mai blândă. Labă de Arin a pășit în față, timid.

— Oare aş putea să ajut *eu*? a întreat încet.

Pană de Gaiță l-a dat la o parte cu o fluturare a cozii.

— Nu-ți împrumutăm ucenicul nostru! i-a spus lui Stea de Scoruş, tăfnos.

Labă de Arin și-a zbârlit blana. *De ce nu? Oricum, te plângi întruna că mai mult te încurc!*

Stea de Scoruş s-a încruntat.

— Nu vreau un ucenic. Nouraş are nevoie de îngrijirile unui vraci care știe ce face.

Labă de Arin a zvâcnit din coadă, indignat.

— Mă duc eu! s-a oferit Iaz de Frunză.

— Mulțumesc! Inimă de Iarbă trebuie să nască din clipă în clipă. Blană Roșcată, Pasăre de Zăpadă și Blană de Zori o vor asista la naștere, dar este la prima sarcină și prefer să fie o pisică-vraci prin preajmă, în caz că apar complicații.

Labă de Arin era surprins – i se părea ciudat să-l audă pe liderul Clanului Umbrelor vorbind cu atâta îngrijorare despre camarazii săi. După ce îl văzuse înhățând-o pe Pui de Viorea la Adunare, fusese convins că motanul roșcat n-avea inimă. Preț de o clipă, și-a îngăduit o fărâmă de speranță. Oare se înșelase? Poate că Pui de Viorea era la

fel de protejată și de iubită în Clanul Umbrelor pe cât era Pui de Ramură în Clanul Tunetului.

— Iau niște ierburi tămăduitoare și vin cât de repede pot.

Iaz de Frunză s-a întors spre povârniș. S-a oprit în vârful și a strigat peste umăr:

— Labă de Arin, vino cu mine! Voi avea nevoie de ajutor să duc ierburile.

— În tabăra Clanului Umbrelor? a clipit ucenicul, surprins.

— Normal! i-a răspuns Iaz de Frunză, șfichiuind din coadă.

— Ai de gând să mă lași să am grijă de întregul clan de unul singur?! a întrebat-o Pană de Gaiță și s-a înfocat imediat.

Iaz de Frunză l-a privit amuzată.

— Sunt sigură că te vei descurca. Dar nu-ți face griji, îl trimit pe Labă de Arin înapoi de îndată.

Pană de Gaiță a trecut pe lângă ucenic și a coborât panta în urma lui Iaz de Frunză.

— Mai bine te ajut să alegi ierburile. Nu vreau să rămân doar cu o grămăjoară ofilită de vetrice.

Labă de Arin a pornit în urma lor, dar a simțit coada lui Stea de Mărăcine atingându-i spinarea.

— Așteaptă o clipă!

Ucenicul a privit peste umăr, surprins, în timp ce Stea de Mărăcine își pleca fruntea în fața lui Stea de Scoruș, cu un gest politicos.

— Ar fi bine să pornești spre casă, clanul are nevoie de tine în asemenea clipe. Iaz de Frunză va sosi curând.

Stea de Scoruș a încuviințat.

— Îți multumesc pentru ajutor! a mieunat liderul ceremonios.

Labă de Arin se întreba ce îl costase pe Stea de Scoruș să vină să ceară ajutorul Clanului Tunetului. Pisicile din Clanul Umbrelor erau teribil de orgolioase și rareori renunțau la mândrie. Cu bărbia sus, Stea de Scoruș a trecut pe lângă Labă de Arin și a coborât panta în salturi. A traversat tabăra evitând privirile curioase ale lui Aripă Albă, Inimă Luminoasă și Coadă de Nor, și a dispărut în tunelul de mărăcini.

Labă de Arin îl privea pe Stea de Mărăcine, așteptând să-i vorbească. De ce-i ceruse să aștepte? Oare chiar avea și noutăți despre Pui de Viorea?

— Trimit o patrulă.

Stea de Mărăcine a vorbit încet, cu privirea ațintită dincolo de Labă de Arin, parcă în căutarea vreunei urechi ciulite printre pisicile din luminișul de jos. Însă Aripă Albă și Inimă Luminoasă vorbeau între ele, cu capetele apropiate. Coadă de Nor ieșise din tabără în urma lui Stea de Scoruș, iar Inimă de Crin și Margareta moțăiau în timp ce pisoii se cățarau pe trunchiul fagului prăbușit.

— În căutarea Clanului Cerului, a continuat liderul.

Lui Labă de Arin i-a stat inima în loc. *Mulumesc, Clan al Stelelor!*

Misiunea de a găsi Clanul Cerului eșuase. Niște pisici vagaboande malefice izgoniseră clanul pierdut din defileul în care-și construisese căminul. Cei porniți în misiune găsiseră un supraviețuitor, însă Coadă Întunecată, liderul pisicilor vagaboande, îl ucisese, lăsându-i astfel fără niciun indiciu în legătură cu tovarășii acestuia.